

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 28 КБ
Дата 03.02.2022г.

*Врадуван Кожаров, дело № 2/2022г.
Изпраща ми съдия докладчик:
Своян Янкови
03.02.2022г.*

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛ Г

ИСКАНЕ

ОТ ГРУПА НАРОДНИ
ПРЕДСТАВИТЕЛИ ЗА
УСТАНОВЯВАНЕ НА
ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТ
Ш ДО
СГРАДИТЕ НА НАРОДНОТО
СЪБРАНИЕ ПРИ ОБЯВЕНА
ИЗВЪНРЕНА ЕПИДЕМИЧНА
ОБСТАНОВКА, ПРИЕТО НА 07.01.2022
Г. ОТ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,
ОБНАРОДВАНО В ДВ БРОЙ 3/2022 Г

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл. 150 ал. 1 във връзка с чл.149, ал. 1, т. 2от Конституцията на Република България сезираме Конституционния съд с искане да установите противоконституционност на акт на Народното събрание – Решение за достъп до сградите на Народното събрание при обявена извънредна епидемична обстановка, прието на 07.01.2022 г. от Народното събрание, обнародвано в Държавен вестник брой 3 от 2022 година.

Така приетото решение противоречи на разпоредби от Конституцията на Република България:

1. Конституционният статус на народния представител е изрично и императивно уреден в Конституцията (глава III). Необходимо присъща част от този статус е участието на народния представител в дейността на Народното събрание – пленарни заседания, гласувания, заседания на постоянни и временни комисии. На тази основа, Конституцията делегира на Парламента уредбата на неговата организация, на процедурните, технически и бюджетни въпроси (чл. 73 КРБ), които всяко новоизбрано Народно събрание урежда в Правилник за организацията и дейността на НС – т.нар. „регламентарна автономия“ на законодателният орган. Неуредените в този правилник въпроси могат да се решават *ad hoc* с решение на Народното събрание (Пар. 2 от ДР на ПОДНС). Регламентарната автономия на Парламента обаче не е неограничена, а напротив – следва да се осъществява стриктно в рамките, очертани от Конституцията. С други думи – цялостната организация и дейност на Народното събрание следва да са така уредени, че да съответстват на конституционния статус на народния представител и да гарантират нормални и равни възможности за неговата работа в изпълнение на функциите, които Конституцията възлага на политическото представителство в едно демократично общество. Наред с това, на народните представители следва да бъдат осигурени равни възможности да изпълняват своите конституционни функции, т.е. да участват в заседания и гласувания на Парламента и неговите комисии, да се изказват, да внасят законопроекти, актуални въпроси, питання и интерпелации и др. Конституционно нетърпимо би било в ПОДНС или в отделно решение на Народното събрание да се въвеждат процедурни изисквания, които третират по различен начин народните представители от гледище на възможностите им да изпълняват своите задължения. Още по-малко Народното събрание може по собствена преценка да възпрепятства, ограничава или поставя под условие участието на депутатите в неговата дейност. Достъпът на народните представители до сградата, където Народното събрание заседава, не е нито технически, нито логистичен, нито здравен въпрос. Това е въпрос, който е неразривно свързан с конституционния статус на народния представител. Оспорваното в настоящето искане решение на Народното събрание въвежда режим за достъп на депутатите до местата, където заседават парламента и неговите комисии, в зависимост от ваксинационния и здравен статус на депутатите. С него на практика се забранява на

народните представители да осъществяват конституционните си функции, ако не са се ваксинирали срещу Ковид-19, не представят платени от тях отрицателни тестове или не са преболедували от тази болест. Конституцията не предвижда подобни основания за ограничаване или фактическо възпрепятстване на работата на депутатите. Неслучайно в трайната демократична парламентарна практика, включително в парламентарните правилници през годините никога не са въведени подобни противоконституционни ограничения и забрани, с които на каквото и да било основание да се възпрепятства достъпа на депутатите до парламентарните сгради. Следва да се отбележи, че дори и най-тежките нарушения на изискванията за парламентарно поведение, каквито са оскърбяването на Народното събрание, членовете на МС, президента или вицепрезидента или други органи на държавна власт; или призоваването или упражняването на насилие в залата или в сградата на Народното събрание (чл. 159 ПОДНС), се санкционират с дисциплинарна мярка „отстраняване до три пленарни заседания“ - т.е. само временно и то единствено от пленарни заседания, а не и от участие в работата на парламентарните комисии. С оспорваното решение се забранява достъпът и до пленарните заседания, и до заседанията на комисиите, при това за постоянно или поне докато народният представител не изпълни определените изисквания към неговия здравен и ваксинационен статус. Така се осуетява изпълнението на правомощията на онези народни представители, които по свой избор и съобразно своите разбирания отказват да се ваксинират срещу Ковид-19 и в същото време не желаят да се подлагат на платени тестове, като условие за участие в работата на Парламента. Невъзможността да се участва в парламентарния живот, включително със забрана за достъп до парламентарните сгради, засяга непропорционално конституционния статус на депутатите. Съображения от гледище на общественото здраве могат да бъдат прилагани, но само ако е обезпечена възможността на всички народни представители, независимо от техния ваксинационен статус, да участват в пленарните заседания и в комисиите, например като се осигурят технически възможности за дистанционни изказвания и гласуване. Липсата на такива възможности обаче води до противоконституционност на оспореното решение на НС, по-конкретно – с него се нарушават чл. 67, чл. 72 и чл. 73 от Конституцията на Република България.

2. Ограничаването на конституционния статус народните представители с решение на НС пряко нарушава установените в Конституцията норми и принципи за функциониране на висшите конституционни органи, което противоречи противоречи и на принципа на правовата държава – чл. 4, ал. 1 КРБ.
3. С оспореното решение Народното събрание вменява на депутатите, които не приемат ваксинацията срещу Ковид-19 с наличните ваксини, за които има достатъчно научна информация, че не предпазват от заразяване, да действат срещу своите убеждения (принудително да се ваксинират или да се тестват). Ако последват своите убеждения (не се ваксинират и отказат да се тестват), то те ще бъдат лишени от възможността да изпълняват своите определени в Конституцията правомощия, както и в парламента да изразяват вижданията и разбиранията на избирателите. Това съставлява нарушение на чл. 67, ал. 2 КРБ и противоконституционно ерозира ролята и мястото на народния представител. За да може да изпълнява своите правомощия, един депутат не може да бъде задържан, освен при определени обстоятелства (чл. 70 от КРБ), а с това решение на НС, с по същество административни мерки, народният представител може просто да бъде лишен от възможността да участва в работата на Парламента.
4. Без да има пряко отношение към конституционосъобразността на оспореното решение на НС, следва да се подчертае също, че в нито една от издадените заповеди на Министъра на здравеопазването за налагане на противоепидемични мерки на територията на Република България, не са посочени сградите на Народното събрание като места, в които се изисква представянето на валиден документ за пълен курс на ваксинация, документ за преболдуване или отрицателен резултат или наличие на антитела. В действащата Заповед № РД-01-973 от 26.11.2021 г. на Министъра на здравеопазването, изменена и допълнена със Заповед № РД-01-991 от 02.2021 г., липсва подобно изискване за сградите на Народното събрание, които не са обществени сгради по смисъла на закона. Смисълът на решението е, че няма да се допускат до сградите на Народното събрание народни представители, които не са ваксинирани срещу COVID-19, не са прболдували, не представят отрицателен резултат или удостоверение за антитела. В решението се посочва, че ще се ползват и бързи антигени тестове, като разходите за тях за тестове на

сътрудниците на парламентарните групи, служителите на парламентарните комисии, служителите на администрацията и представителите на медиите ще се поемат от бюджета на Народното събрание. Общеизвестен е фактът, че много български граждани, както и народни представители отказват да се подлагат на стресиращи тестове, за да доказват ежедневно, че са здрави. От официалната страница на Министерство на здравеопазването е видно, че ваксинираните срещу COVID-19, също заразяват и могат да се разболеят, което прави безсмислено тестването на такъв голям брой хора. Само народните представители са 240, заедно с администрация, сътрудници и медии бройката ще надхвърли 600 човека. Освен непосилните разходи, остава и въпросът колко време ще отнеме тестването на такъв голям брой хора, което напълно може да блокира работата на Народното събрание. Не е уреден и въпросът какво се случва, ако народен представител или служител или сътрудник откаже да представи сертификат или да се тества два пъти в седмицата, за да доказва, че е здрав. Освен дискриминация по лично положение /здравен статус/, това ще доведе и до ограничаване на правото и задължението на народните представители да представляват избирателите си и да осъществяват правомощията си по Конституция.

5. Решението на НС е дискриминационно и в противоречие с чл. 6, ал. 2 от КРБ. На първо място, и с оглед на факта, че ваксинираните и неваксинираните могат еднакво да пренасят зараза, ваксинираните са поставени в привилегировано положение спрямо неваксинираните, като само последните трябва да се тестват с определена периодичност. С Решението правата се поставят в зависимост от здравословното състояние на лицето, без това да е заложено в Конституцията или в закон, а само въведено с общ административен акт. Освен заради здравословното състояние, дискриминацията е и във връзка с общественото положение по отношение на заплащането на тестовете. Решението е немотивирано, въведено без да е налице законова или друга необходимост, като същото е в несъответствие с принципите на представителната демокрация, принципите за стабилност и обосновааност, както и върховенството на закона.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОНИ СЪДИИ,

Молим на основание чл. 149 ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България, да обявите за противоконституционно Решение за достъп до сградите на Народното събрание при обявена извънредна епидемична обстановка, прието на 07.01.2022 г. от Народното събрание, обнародвано в Държавен вестник брой 3 от 2022 година, като противоречащо на Конституцията на Република България – чл. 4, ал. 1, чл. 6 ал.2, чл. 67, ал.1, чл. 72 и чл. 73.

Молим да прецените субектите, които да бъдат конституирани като страни в конституционното производство, като предлагаме сред тях да бъдат Народното събрание, Министерът на здравеопазването, Националната служба по охрана.

С уважение:

Костадин Тодоров Костадинов
Елена Цветева Гешева

Цветана Тодорова Галунова
Никола Ангелов Димитров
Стоян Николов Таслаков
Георги Николов Георгиев
Николай Георгиев Дренчев
Сорко Томов Пинев

Иво Георгиев Луков
Даниел Петров Петров
Искра Михайлова Михайлова
Пламен Николаев Димитров

Росица Любенова Кирова
Кочисарит Георгиев Ангелов

Асен Георгиев Бабадж
Иванит Сивайев Иванов

Ирасет Миринев Ираев

Красимир Георгиев Вълчанов
Младен Райков Мариков

Ваня Пламенов Лазовски

Ирена Мелочева Димова
Димитър Ангелов Улеанов
Маноил Мител Рачков

Славетка Димитрова Точева
Златко Димитрова Караморчиева
Виктор Вераков Родичков
Венчислав Иванов Петков

АНДРЕЙ ИВАНОВ ЧОРЪАНОВ
Момчил Кунчев Иванов

Тихомир Гочев Ренов

Танер Кадр Тюркюлю
Александер Димитров Димитров

Иванит Николаев Антон
Андрей Николаев Михайлов

Светислав Светозаров Балабанов

Снежана Райкова Траянска

1
Томко Борисовъ Кереметовъ
Евгения Дмитрия Васильева
~~Иван Борисовъ Гусевъ~~
Иван Борисовъ Гусевъ

Григоръ Ивановичъ Михайловъ
Александръ Яковъ Жуковъ
Ангелъ Ивановичъ Георгиевъ
Петръ Николаевъ Петровъ
Сильва Кирилловъ Мещеряковъ
Кривошеинъ Георгий Кривошеинъ
Валери Александровъ Павловъ
Георгий Яковъ Сивинский
Младшій Иванъ Шуцковъ